

Херсон і Май: місто, де пахне морем

Олена Зашко

Сергій Захарченко

Театр 18 червня, 2018 15:52

Андрій Май - український театральний режисер. Місцями епатажний, місцями незвичайний, іноді несподіваний і завжди непередбачуваний. На сцені він розповідає історію власної родини, на вулицях Херсона критикує пафос, а на човні - співає Тіну Кароль. Громадське провело разом з Маєм день у Херсоні. Що з того вийшло - у нашому репортажі.

Андрій Май – український театральний режисер. Іноді епатажний, іноді незвичайний, іноді несподіваний, але завжди непередбачуваний. На сцені він розповідає історію власної родини, на вулицях Херсона – критикує пафос, а на човні – співає Тіну Кароль.

Громадське провело разом з Маєм день у Херсоні. Яким був цей день – у репортажі.

Прем'єра вистави «Херсон 1918/2018» режисера Андрія Мая на сцені Херсонського театру імені Куліша – спільний проект з Драмтеатром Штутгарта (Німеччина), Херсон, 17 травня 2018 року
Фото: Олена Зашко/Громадське

Прем'єра вистави «Херсон 1918/2018» режисера Андрія Мая на сцені Херсонського театру імені Куліша – спільний проект з Драмтеатром Штутгарта (Німеччина), Херсон, 17 травня 2018 року
Фото: Олена Зашко/Громадське

Театральний режисер Андрій Май народився в Херсоні, тут же здобув освіту бухгалтера і п'ять років працював у магазині техніки.

Але коли йому виповнилося 27 – вступив до Київського Національного університету театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого. Нині Май живе в столиці, але часто відвідує мати в Херсоні:

«Коли я працював бухгалтером, то брав відпустку і їздив дивитися світові театри. Так я знаходив тих героїв, яких не бачив в українських театрах», – каже він.

Режисер Андрій Май біля дуба в міському парку, Херсон, 19 травня 2018 року Фото: Олена Зашко/Громадське

Центральний вхід до будівлі музично-драматичного театру Куліша в Херсоні. Ліворуч – афіша фестивалю, в межах якого показали виставу «Херсон 1918/2018» режисера Андрія Майя, Херсон, 19 травня 2018 року Фото: Олена Зашко/Громадське

Одне із важливих місць для Мая – будинок, в якому мешкав театральний режисер Всеволод Меєрхольд. Режисерську кар'єру він почав у Херсоні, де й заснував «Товариство нової драми». Тепер тут проходить перший день фестивалю Меєрхольда «Лютий/Февраль», куратором якого є Май:

«Я херсонець і мені дуже приємно, що звідси почалася нова драма нашої країни. Всі говорять про Курбаса, але в Україні не прийнято говорити про Меєрхольда, а я хочу про нього говорити», – розповідає Май.

На стіні – гранітна пам'ятна табличка, яку Май установив разом із другом:

«Спершу ми запропонували зробити це місту. Нам сказали, що ініціатива хороша, але грошей немає. Звернулися до меценатів — ті готові були зробити табличку з пластику. Тож ми з колегою самостійно замовили її в Житомирі — там, де видобували червоний граніт для мавзолею Леніна».

Гранітну пам'ятну табличку театральному режисерові Всеволоду Меєрхольду, який колись мешкав у цьому будинку, Андрій Май разом із другом встановили власним коштом, Херсон, 19 травня 2018 року Фото: Олена Зашко/Громадське

Ще одне важливе місце для Мая — будівля колишнього малого драматичного театру. У ньому виступали бабуся і дідусь режисера. Поряд — фасад колишнього найстарішого кінотеатру «Комінтерн».

«Діда позбавили членства в КПРС і він не міг працювати в театрі. Бабуся була балериною, а стала кур'єркою. Спочатку спалили «Комінтерн», а потім і театр. Я думав, що було б круто стати директором малого театру, але не встиг», — розповідає Май.

Від будівель колишнього малого драматичного театру (на фото згори) та колишнього найстарішого кінотеатру «Комінтерн» (на фото внизу) лишилися тільки стіни та фасад, Херсон, 19 травня 2018 року Фото: Олена Зашко/Громадське

У Херсоні все ще працює річковий вокзал, проте рейси тут бувають вкрай рідко — лише до місцевих дач на сусідньому березі.

Будівля у вигляді корабля занедбана й поступово руйнується. На причалах — рибалки та місцеві підлітки, які стрибають у річку. Поряд — водії приватних катерів, що перевозять туристів та місцевих.

Андрій Май (праворуч) біля річкового вокзалу, Херсон, 19 травня 2018 року. Плити на причалі — одне з облюбованих місцевими підлітками місць для стрибання в річку Фото: Олена Зашко/Громадське

«Я не хочу бачити рагульно-барижний Херсон, яким його роблять люди і влада. На центральній вулиці Суворова багато історичних будинків. Але замість того, щоб зберегти, вони їх знищують. Наприклад, роблять балкони», — каже Май.

Для мене Херсон — це територія моєї відповідальності, місце моєї сили. Якщо я хочу щось змінювати, я роблю це тут. Загалом культура Херсона — це «обезбашені» люди, я спостерігаю це на прикладі друзів та колег, які роблять тут недержавний театр».

Будинок, в якому мешкає мати Андрія та зупиняється він сам, буваючи в Херсоні, 19 травня 2018 року Фото: Олена Зашко/Громадське